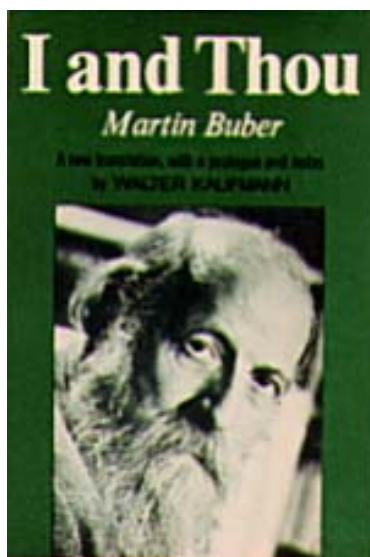

Să-l redescoperim pe Martin Buber!

De Eva Grosz

Martin Buber (1878-1965) a fost unul din cei mai de seamă gânditori evrei din sec. XX. Scrierile lui au influențat pe toți cei care au fost și sunt interesați de **comunicația interpersonală**. Această idee s-a dezvoltat direct din calitatea relațiilor pe care Buber le-a stabilit cu alții. Cea mai elocventă carte scrisă de el în acest sens este "**I and Thou**".

Martin Buber s-a născut în 1878 într-o familie de evrei din Viena, Austria.

La vârsta de 3 ani, părinții lui au divorțat, iar el a fost trimis la bunicii lui, în Galiția. Atmosfera în casa bunicii era autoritară, dar plină de dragoste. Bunicul Solomon Buber a fost un vestit rabin, erudit și respectat de comunitate, cu publicații de Midrash, o formă a comentariilor teologice asupra Vechiului Testament.

Bunica se ocupa de gospodărie, dar își aranjase un loc liniștit în cămară, unde erau grămezi de cărți de literatură și filosofie în limba germană.

Când Buber a implinit 18 ani, a devenit student la Universitatea din Viena, mai târziu la Berlin, Zürich, Leipzig.

Theodor Herzl

In 1900, când a împlinit 20 de ani, s-a atașat mișcării sioniste conduse de Theodor Herzl. Țelul pe care și l-a propus a fost revitalizarea comunității evreiești. Spre deosebire de Herzl care vedea renașterea iudaică posibilă numai prin reîntoarcerea evreilor în Țara Biblică Sfântă, ca scop final, Buber credea în importanța renașterii culturii evreiești. În acest context a tradus Vechiul Testament în limba germană, încă în timp ce era în Germania.

În 1904, părăsește mișcarea sionistă, după care urmează cinci ani de izolare și studii. În această perioadă, el trăia în mijlocul sectei hasidice din Galiția, o sectă ortodoxă a iudaismului, care își are începuturile în sec. XVIII în estul Europei.

Hasidismul ne învață că dragostea pentru D-zeu poate fi exprimată la fel de bine prin cântece și dans, ca și prin rugăciune. În viziunea lui Buber, ea celebrează comunitatea și bucuria de viață.

Hasidismul crede în ceea ce numeste "sfințirea zilei pe care o trăim" și pune accent pe **valoare relațiilor dintre om și D-zeu**, dar în aceeași măsură **între om și om**.

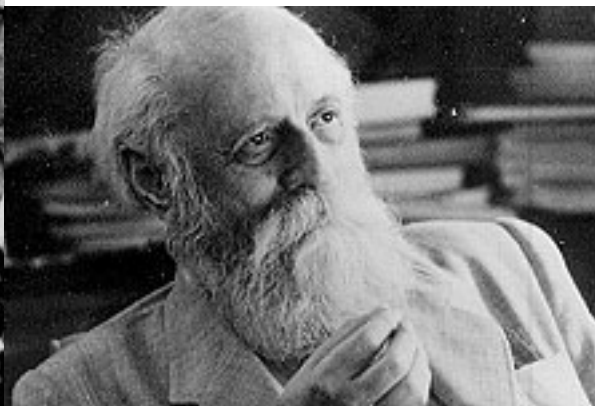
Hasidismul va avea o influență puternică asupra lui Buber, ca urmare va lucra în cursul anilor și va edita poate cea mai importantă culegere "Povestiri hasidice".

Când a izbucnit primul război mondial Buber avea 36 de ani și era recunoscut ca unul de vârfurile cercurilor intelectuale din Germania. Devine Prof. de istorie și religie iudaică în Frankfurt.

Când partidul nazist ajunge la putere, el este expulzat de la catedra de profesor, ca și mulți alți intelectuali evrei.

În 1938 părăsește Germania și emigrează în Palestina, pe atunci sub Mandat Britanic.

Îi se ofera catedra de Antropologie și Sociologie la Universitatea Ebraică din Ierusalim.

Anii care au urmat până la moartea lui în 1965 au fost foarte prolifici. A scris nenumărate cărți și articole, a explicat importanța limbii, artei, educației, dar întâi și întâi a **Comunicației Interpersonale**. Buber a considerat întotdeauna că întâlnirea concretă între oameni este de importanță primordială pentru om.

"Iată testul infailibil:", scrie Buber, "Să-ți imaginezi situația când ești singur, total singur pe pământ și ți se oferă una din două posibilități, **Cărți sau Oameni**. "

„Aud des că oamenii apreciază solitudinea, dar asta este din cauza că sunt și alți oameni pe pământ, chiar dacă ei nu sunt în apropierea lor.”

„Eu nu am știut nimic despre cărți, când m-am născut din pântecul mamei și așa putea muri fără cărți, dar cu o mână omenească în mâna mea. De asemenea, închid ușa uneori și mă înconjur cu cărți, doar pentru că pot deschide ușa din nou, ca să văd o ființă omenească, care mă privește.”

Buber a murit în 1965.

"Durează o viață să învățăm să fim capabili să ne formăm "propriul teren", propria personalitate, să ne arătăm cum suntem, să fim deschiși față de alții, fără să pierdem propriul teren. Și să ne menținem personalitatea fără să dăunăm personalității celuilalt."

Maurice Friedmann care l-a cunoscut personal pe Buber, cât și pe soția lui, scrie :
" Pentru mine Buber a fost în orice sens **CEL MAI UMAN OM** pe care l-am întâlnit vreodată. "

Până la moartea lui, cea mai importantă relație pentru Martin Buber a fost soția lui Paula. Edificiul căsătoriei celor doi s-a bazat pe înțelegerea "**celuilalt**", fiecare încurajând pe celălalt în propria dezvoltare. Acest edificiu s-a consolidat în cursul vieții lor și a devenit pentru ei cea mai importantă relație în viață.

Paula, soția lui Martin Buber, o femeie deosebit de cultă și talentată

O scurtă privire asupra omului și operei

Specializarea se accentuează rapid după al II-lea război mondial. Pe de altă parte, sfera pe care o cuprinde Buber în activitatea lui este atât de largă, încât puțini în această perioadă se pot compara cu el. Martin Buber, născut la Viena, erudit în religie, literatură, arte, iudaism, filosofie, educație, este multilateral față de mulți gânditori din acea vreme.

In 1923 Martin Buber publică cartea "**Ich und Du**", Sigmund Freud "**Das Ich und das Es**", Rilke **Sonetele Duineze**, iar Khalil Gibran "**Profetul**". "Ich und Du" a fost un "copil" al aceluși timp. El însuși a considerat-o cea mai importantă carte pe care a scris-o, deși acest fapt e controversat.

Când Buber avea 80 de ani și-a publicat lucrările în trei volume: o colecție de Lucrări de **filosofie**, scrierile lui despre **Biblie** și, ultimul volum, scrierile despre **Hasidism**, o mișcare ebraică mistică, care a înflorit în răsăritul Europei la sfârșitul sec. 18 și în sec. 19. În același timp se publicau **eseurile și cursurile lui** în limba germană "**Der Jude und sein Judentum**", care arunca lumina asupra ideilor sioniste, controversate, ale lui Buber.

Avem în față noastră cel puțin patru preocupări filosofice ale lui Buber la care putem adăuga **traducerea integrală a Bibliei ebraice** [asa numitul Vechiul Testament] în limba germană în patru volume pe care a terminat-o puțin timp înainte de a muri. La care se adăuga o colecție de povestiri hasidice considerate de mulți experți ca cea mai importantă operă a lui. Mulți care l-au cunoscut și i-au ascultat cursurile lui au fost impresionați profund de **discuțiile** care urmau după aceste cursuri.

Buber o întâlnește pe **Paula Winkler** în 1899 în timpul semestrului de vară la Univ. din Zurich. Paula era din Bavaria, de religie catolică. În acele zile se întâmpla rar ca o femeie să urmeze facultatea. Paula era numai cu un an mai în vârstă decât Buber,

dar avea o personalitate mai puternica si matura decat a lui Buber in acel timp. Intr-un pasaj din scrierea ei "Reflectii asupra filosisionismului", ea scrie :

"In acest timp s-a petrecut prima intalnire a mea cu sionismul... un eveniment deosebit. Al treilea Congres a fost tinut in Basel. Acolo am avut o revelatie : o voce omeneasca adresandu-se mie cu o forta fantastica... In acel timp el parea un copil rusinos, ezitand, tandru, timid, nesigur ca va fi inteles. Si atunci, ca si acum, roseatea delicata a unui suflet neintinat se propaga peste curajul sau.

Un moment mi s-a parut ca inima inceteaza sa-mi bata, de parca ar fi atinsa de sfintenie. Si in celalalt moment era de parca vocea lui era de bronz, de parca toate clopotele din lume ar fi batut deasupra capului meu. Acum, el nu mai era pentru mine o fiinta omeneasca individuala. Cu o violenta primara, o teribila pasiune, nazuinta, vointa intregii omeniri s-a revarsat peste mine ca un furios torent."

Bibliografie Walter Kaufmann " Discovering the Mind" Vol. Two
Cap. 3 Martin Buber
The letters of Martin Buber: A Life of Dialogue by M. Buber